

varuje před nárůstem fašismu

V předvečer 75. výročí konce druhé světové války vydali ministři zahraničních věcí Bulharska, České republiky, Estonska, Maďarska, Lotyšska, Litvy, Polska, Rumunska, Slovenska a Spojených států společně prohlášení. Jednalo se o prohlášení zemí, které ještě před třiceti lety po hrůzných zkušenostech s německým fašismem usilovaly o překonání kapitalismu a následně fašismu snahou jít jinou cestou. A to cestou budování sociální spravedlnosti, odstranění ekonomického vykořisťování.

To, co dnes zažíváme v České republice, například v Praze 6, je zneuctěním piety padlých rudoarmějců. Bagatelizování úlohy Rudé armády při osvobození Prahy a posledních bojích s fašistickou soldateskou a zbytky wehrmachtu na území dnešní České republiky, nemá ve světě obdoby. Není snad žádné státní moci, mimo ty kolaborující s myšlenkami autoritářství a fašismem, které by dovolily a připustily hanobením památky svých osvoboditelů z nacistického područí.

Otázkou je, jakou úlohu sehraje česká vláda a ministr zahraničí Petříček, že se snížil k přirovnávání hrůz nacistické okupace k událostem, které souvisejí se studenou válkou. Proč de facto připustil další krok k přenesení viny za rozpoutání druhé světové války dílem téměř rovným z nacistického Německa na Sovětský svaz. Pravice tak může být spokojena. Ti, kteří si přejí tzv. nejen morální, ale i věcné vyrovnání se Sudetoněmeckým landsmanshaftem rovněž.

Fašismus, který nemusí mít a také neměl vždy podobu německého nacismu, existoval před vypuknutím druhé světové války v řadě zemí světa, z nichž některé později patřily k věrným spojencům nacistického Německa.

KSČM je přesvědčena, že ministr zahraničí morálně a politicky devalvoval Českou republiku z polokolonie na kolonii Spojených států amerických. Historická pravda politickými účelovými přirovnávaními nesmí být překrucována. Bude-li překrucována pravda o druhé světové válce, mimo jiné i o tzv. armádě ROA (vlasovců), bude to jen další příložením polinka k možnému dalšímu válečnému konfliktu, před nímž se otevrou stavidla různým neonacistickým a autoritářským tendencím. Je třeba si vážit vlastenectví, zdravé národní hrdosti a umět rozlišovat. **VV ÚV KSČM**

trvá na zavedení ústavní ochrany vody

ČR má za sebou nejsušší období v novodobé historii Československa. **Zavedení ústavní ochrany vody byla jedna z podmínek KSČM pro toleranci vlády.** Ministerstva zemědělství a životního prostředí již zahájila debatu o možnostech ústavní ochrany vody jako přírodního zdroje. Zástupci státu chtějí nyní s odborníky rokovat o tom, jestli by se měla upravovat přímo Ústava, zavádět samostatný ústavní zákon, nebo by se ochrana měla řešit ještě nějak jinak.

Ústavní ochrana vody je dlouhodobě naší programovou prioritou, takže tuto iniciativu samozřejmě vítáme a jsme rádi, že se alespoň na něčem v tomto tématu dokážou ministerstva zemědělství a životního prostředí téměř beze zbytku shodnout. **Při formulování podmínek pro toleranci vlády zástupci KSČM prosazovali, aby téma vody mělo „jednoho pána“.** Pokud jde o zákonnou úpravu, přivítáme takovou, která realitu ochrany vody jako nejvyšší strategické suroviny upevní. Naším požadavkem je i řešit příhraniční problematiku ochrany vodních zdrojů.

KSČM podporuje záměr rekonstrukce, obnovy odbahnění nebo stavbu 1215 rybníků nebo malých vodních nádrží v následujících třech letech. Do budoucna bude rozhodně třeba investovat větší prostředky do zavlažování.

Diskuse by se měla dle KSČM rozšířit i na ostatní nerostné bohatství na území státu. To je vesměs v soukromých rukou a diskuse o tom, jestli by nemělo být v majetku státu, je určitě na místě. **VV ÚV KSČM**

Barvy nejsou podstatné

Ministr vnitra preferuje některé barvy. V současné době je to červená nebo modrá. Je však otázka, zdali právě barevnost v oblékání pomůže řešit problémy našeho státu. Možná pobavil veřejnost, ale dnes už lidé dospěli k tomu, že chtějí především vidět skutečné reálné kroky, které pomohou zlepšit současný stav. Pandemie tak zcela nekončí, vidíme různá ohniska, kde koronavirus napadá větší skupiny lidí. Příkladem může být důl Darkov na Ostravsku. Počet nakažených stoupl na 113, číslo nemusí být konečné. Také pražské mateřské školky zaznamenaly tento virus u malých dětí.

Když k tomu započteme starostu Řeporyjí Novotného a poněkud směšné výkřiky nebo výzvy je na místě se ptát, zda je opravdu vhodný čas věnovat těmto marginálními pozorností a tím ztrácet zbytečně čas, který bychom mohli věnovat navrácení země do normálních kolejí.

Každý víme, že můžeme žít jenom za to, co skutečně máme. A naše peněženky zchudly. Takže některé sliby ministryně Maláčové mají punc nesplnitelnosti. Problémy, které jsou nastoleny v mediálním prostoru evidentně odvádějí pozornost od současného stavu. Možná by bylo dobré místo průzkumů o preferencích jednotlivých stran zadat průzkum, co skutečně občany trápí, co potřebují řešit případně, jaký je stav zaměstnanosti u nás.

Když se zamyslíme je evidentní, že některé firmy propouštět začaly a některé takovátě opatření připravují. Není pouze mediální proklamaci, že matky samozivitelky nemají peníze na nájem, energie ani na jídlo pro děti. To jsou problémy, které si zaslouží okamžitě a rychlé řešení. A barevnost oblečení to opravdu nezachrání. Pokud si projdeme program KSČM pro nadcházející volby, najdeme v něm mnohá řešení, která jsou reálně naplnitelná i když budou poněkud pracná a dlouhodobá. Rychleji se totiž věci ničí nežli napravují. Proto odložme politické boje a hledejme cestu, na které se shodneme. **Emil Pernica, předseda OV KSČM Blansko**

Třicet let respektujeme princip jedné Číny, tak se tak musíme chovat

Tchaj-wan je provincie, která si hraje na suverénní stát, a Česká republika by měla za primárního partnera považovat Čínu a jednat primárně s Pekingem. V Událostech, komentářích to prohlásil předseda ÚV KSČM Vojtěch Filip; reagoval tak na slova tchajwanskou návštěvu označil za

„reálnější a reálnější“.

„Naše suverénní chování je dáno právě tím, že se netlačíme do provincie, ale že jednáme s hlavním městem druhého státu,“ doplnil.

„Začneme jednat s provincií, která si hraje na něco, co není?“ ptal se. „Třicet let respektujeme princip jedné Číny, tak se tak musíme chovat. Každý státník ve vysoké ústavní funkci nejdřív jede do hlavního města a pak do provincie. Nebudeme jezdit do provincie, jestliže nenavštívíme hlavní město suverénního státu,“ dodal Filip s tím, že pokud by se vztahy mezi Českem a Tchaj-wanem držely jen na ekonomické úrovni, bylo by to s ohledem na otevřenost tuzemské ekonomiky pochopitelné.

Chtějí vojáky USA na našem území? Zdeněk Ondráček naznačil možné pozadí kolem Novotného, Hřiba a Koláře

„Zástupci této opozice neudělali nic, a kde mohli, ještě škodili. Sami by mohli říci, či vlády zrušily potřebné krizové plány jako nadbytečné, kdo zrušil civilní obranu a proč? Proč není policie schopna zabezpečit kontroly na všech hraničních přechodech, ale jen na těch vybraných?“ ptá se poslanec Zdeněk Ondráček (KSČM). Ostře se vyjádřil i k EU. „Koronavirová krize bez závoje ukázala, že EU je jen byrokratický moloch na hliněných nohách, který řídí nikým nevolení šílenci schopní jeho totální sebelikvidace. Česká republika, ale i další tzv. postsocialistické země se pro zakládající státy EU staly jen levnou pracovní silou a

odbytím pro přebytkové nebo druhojakostní zboží,“ myslí si.

Připomněli jsme si 75 let od konce války v podivných diskusích, např. kdo osvobodil Prahu. Sledoval jste je? Opravdu se Praha osvobodila sama? A co RA?

Nezáleží, jak tu kterou diskusi subjektivně hodnotíme, ale kdo ji inicioval a s jakým úmyslem. Zde nemohu pozbýt přesvědčení, že je to s cílem bagatelizovat podíl Rudé armády na osvobození ČSR. Vzhledem k všeobecné znalosti národní hrdosti Ruska právě na tuto část historie muselo být oněm lidem zřejmé, že to vyvolá přinejmenším onu prapodivnou diskusi a odpor Ruské federace vůči bagatelizování či spíše již přepisování historických událostí, které se přímo dotýkají takřka každé ruské rodiny. Nejsem historik, a tak nechci zkoumat úlohu toho či onoho při osvobození Prahy, ale s jistotou vím, že Praha není celá Česká republika. Po zhlédnutí odtajněných map postupu Rudé armády i s malou znalostí vojenské taktiky však vím, že o Prahu se nebojovalo přímo v ulicích Prahy, ale severovýchodně od ní. Kdyby se boje odehrály přímo ve městě, tak by Praha na konci války vypadala jako Varšava nebo Berlín. A to víme, že nevypadala. Kdyby nám ji nevybombardovali američtí spojenci, tak mohli stát i ty domy na březích Vltavy.

Diskutujte se i o roli vlasovců. Jak je vidíte vy?

Nezpochybnuji, že v určité chvíli mohli sehrát pozitivní roli, ale jak jsem řekl, toto nechám badatelům historie. Obecně se říká, že historii píší vítězové, ale i ti by se měli držet historických faktů, a ne svých emocí anebo dokonce požadavků objednatelů. Jak vidíme, o úloze vlasovců se píše u historiků. Jejich roli ve 2. světové válce hodnotili sami Američané, když zajatého generála Vlasova předali Sovětům již 12. května 1945. Není snad potřeba připomínat jejich roli při potlačování Varšavského povstání či zločiny na obyvatelstvu, které pomáhalo partyzánům u nás, na Slovensku nebo v Polsku.

Určitou specialitou některých pražských vysoce postavených komunálních politiků jsou protiruské provokace. Myslím tím hlavně odstranění sochy maršála Koněva či naopak pomník tzv. vlasovců v Řeporyjích. Proč tak činí? Komu prospěje zhoršení našich vztahů s Ruskem?

Nemluvil bych o vysoce postavených komunálních politikách, tím starosta městské části rozhodně není. Je to starosta jako každý jiný. Jen ti dva se více zviditelili. Jeden svoji sprostotou a výhrůžkami všem, kteří mají jiný pohled na cokoli, a druhý zákeřností a podlostí, kdy zneužil vyhlášený stav nouze. Jsou to lidi, kteří mi nestojí za komentáře. A komu tím prospějí? Samozřejmě to nebude ani Česká republika, ani Ruská federace. Nechci spekulovat o vyšších cílech, jako jsou dostavba JE Temelín či trvalá přítomnost vojsk USA na našem území.

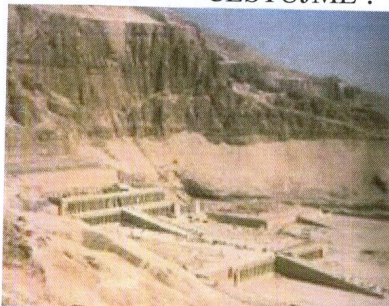
Skutečně poslali Rusové špiona s kufříkem ricinu, aby otrávil vybrané pražské komunální politiky?

Přestože jsem jako místopředseda výboru pro bezpečnost byl s kauzou seznámen, nejsem oprávněn se k ní vyjadřovat. To, že se k ní kolegově vyjadřuji, je jen o jejich respektování zákona o ochraně utajovaných informací, v tomto případě ve stupni utajení „důvěrné“. BIS i Policie ČR už prověřují tyto úniky a třeba se dočkáme i konkrétního obvinění, čemuž ale nevěřím. www.parlamentnilisty.cz

Na české organizace hackerů útočí častěji, než je ve světě běžné.

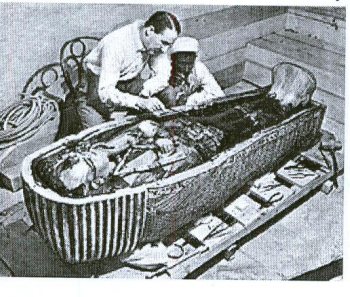
Nejvíce útoků je z USA

Určitě jste také slyšeli, jak jsou pro české organizace nebezpečím ruské hackerské útoky. A jaká je realita podle bezpečnostní společnosti Czech Point? „Česko je nad světovým průměrem v počtu kybernetických útoků na místní firmy a organizace. Zatímco na české organizace připadá 530 útoků za týden, celosvětový průměr je 491 útoků. Nejčastějším zdrojem kybernetických hrozeb pro české organizace jsou USA, ze kterých pochází 33 procent hrozeb, 22 procent je od domácích hackerů, 17 procent pochází z Irsku, osm procent z Nizozemska, sedm z Německa a pět procent ze Španělska,“ píše se ve zprávě bezpečnostní společnosti. „Rusofobové si ale budou mlít svou.“ na svém facebooku **K. Konečná**.

Loď nás převezla na břeh města mrtvých do VESETU. V tzv. Udolí králů jsme navštívili tři velké hrobky. Ramesse II., Ramesse IV. (dvojhrobka s královnou), a Sethiho I. Rovně chodby do nitra hory se svažují. Z obrovské královské výbavy se v pohřební komoře dochoval jen sarkofág, generace vykradačů hrobů a v novověku archeologové se o ni postarali. Jeden z nejméně významných, faraon Tutanchamon, který vládl jen 9 let a zemřel v osmnácti, se pro nás stal tím nejvýznamnějším. Přístup k hrobce byl až pro nás dnešek. Nejen on, ale každý

překopán a tak se celá nádhera dochovala faraon měl zde vše to, co potřeboval za života, včetně sošek sloužících. Hrobku objevil Howard Carter v roce 1920 – on i někteří přímí účastníci však brzy zemřeli. Hovoří se o faraoonově kletbě. Pravděpodobněji jsou na vině bakterie, žijící přes 3.000 let v uzavřeném horkém prostoru, možná i jed, kterým byly předměty napuštěny. Ucelená výbava je součástí Káhírského muzea. V údolí odpočívají mumie mnohých, Amenhotepové, Meremptah, Horemheb a další. Ramesse II měl prý 150 dětí, z toho 111 synů. Pro ně byla zbudována ohromná komorová hrobka.

Dozvěděli jsme se také, co je negativní zpověď - neudělal jsem to i ono, co se nesmělo dělat, co bylo špatného. Tím se prokázalo, že jsem dělal jen věci dobré. Pak už jen bůh Anubis zvířil srdce mrtvého. Když bylo lehčí ptačího pírkna na druhé misce, mohl rovnou do ráje. Tam bylo vše jako na zemi, jen snažší. Ti nehodní či nepřátelé na ně museli tvrdě pracovat, aby se jim dobře vedlo. Než se do ráje dostal, musel proplout na bárce řeku noci. Číhalo tam mnohé nebezpečí a zlé potvory. Aby nebožtík něco nezkažil, měl sebou předepsáno, co říkat, aby ho neroztrhal. Lid věřil, že farao je bůh mezi další boží plejádou, cítil místní bůžky, bůžky rodinné, posvátná zvířata, vykládal sny a znamení. Skarab byl posvátný, z noční bárky tlačil sluneční kotouč na oblohu, pavián ho poháněl svým křikem, beran slunce tlačil na bárku noci. Smrtelník má tři podstaty. BA ve formě ptáčka vzlétne po smrti ke hvězdám, AS - obsahlo všechnu moudrost minula a KA, vzhled člověka. Zůstává tak dlouho, jak se podaří uschovat tělesnou schránku, nebo aspoň podobu na zdi či obraze. Proto bylo balzamování dovedeno k dokonalosti. Kromě srdce byly z těla vyjmuty všechny orgány a uloženy odděleně v „kanopách“. Tělo bylo prolitó palmovým vínem, vyplněno bylinami, myrhou, 70 dní bylo naloženo v kyselé uhlíčitanu sodném. Nakonec se pečlivě balilo do látek, do nich vkládány „kartuše“ se jménem, podobou a skutky zemřelého. I na onom světě bylo třeba vědět, o koho jde. Prostým lidem hrob v suché poušti vykonal podobnou službu.

Udolí královen bylo dočasně nepřístupné. Prohlédli jsme si ale zádušní chrám královen Hapšesuvet, který postavil s využitím terénu slavný stavitel Senmut. Obrazová výzdoba nás seznamuje s velikou výpravou do země Punt, dnešního Somálska.. Domorodci dávají královně dary, drahé kovy, slonovinu, ovoce a mnoho jiného. Podobizny královen i zde mají vypichaná očička, Thutmose byl hodný synek. Všude okolo ve skalách jsou hrobky dalších hodnostářů z různých dob. Byla zde objevena v jediné hrobce těla desíti faraonů, řádně označených a ukrytých kněžskými před nepřátelei v době úpadku země.. (Pár měsíců po naší návštěvě bylo u chrámu teroristy postříleno mnoho turistů.)

Navštívili jsme ruiny vesnice řemesníků – stavitelů hrobek. Jediná vesnice na břehu mrtvých. Měsíc se dělil na 3 desetidenní týdny, desátý den bylo volno a možnost pracovat na hrobkách vlastních. Našel se zde i takový první stavební deník. Omlouvou v práci byla nemoc, hádka s manželkou. Jeden také „musel pít s kamarádem“. Zaznamenána první stávka. Za Ramesse II. Trvala celý rok a byla vyhraná. Mzdu totiž tvořily potřeby pro rodinu. Vázlo to za nehty vezírů – nakonec předáci pronikli až k faraonovi, který zjednal pořádek. Předáci byli docela bohatí, jejich hrobky jsou pěkně vyzdobeny. Byla to zvláštní kasta, znali „státní tajemství“ o budovaných hrobkách. Stejně jako dnes se tajemství dobře prodávala. V novodobé řemesnické vesnici nás seznámili s výrobou alabastrových artefaktů. I zde jsou lidé bohatší, na svých omítnutých domech mají vyobrazeny prostředky, kterými se dostávají do Mekky, kterou musí každý řádný muslim aspoň jednou v životě navštívit, zvířata a další výjevy. Poslední zastávku byly Memnonovy kolosy. Dvě obrovské sochy Amenhotepa III., div starověkého světa, chránily vstup do dnes už zaniklého zádušního chrámu. Když prý zpívaly- vlivem prudké změny teplot vydávaly různé zvuky. Císař Hadrián je při své návštěvě nechal opravit a zkažil jim „noty“. Končíme plavbu na loď, ale pokračujeme.

P. Hruban

Trocha historie nikoho nezabije (část 15.) Kdo to byl Rudolf I. Habsburský a Václav II. ??

V předchozím povídání jsem skončil tragickou dobou Čech, smrtí Přemysla Otakara II. na Moravském poli, o Braniborech v Čechách a nástupu vlády Rudolfa I. Habsburského. Kdo to tedy byl Rudolf I. Habsburský (1.5.1218-15.7.1291). Již jsme si o něm to podstatné řekli, že to byl římský král od roku 1273 do roku1291 a v rodové posloupnosti byl Rudolf I. Habsburský hrabě Rudolf IV. Pocházel ze starého hraběcího rodu z jihozápadního Německa. Jeho otec Albert IV. Habsburský- zvaný Bílý, zahynul roku 1239 na křížové výpravě do Svaté země a mladý hrabě se ujal svého dědictví, jež tvořilo hrabství AARGAU (ARGA) s vlastním hradem HABSBUURG (Jestřábí hrad) v dnešním Švýcarsku a Horní Alsasko. Postupem doby se stal zkušeným, protřelým a bezohledným politikem i dravým válečníkem, jehož hlavním cílem bylo pozvolné rozšiřování držav.

Seznam zpráv - internet27. 4. 2020 .

" První, kteří skončí bez práce kvůli koronaviru budou nevzdělané generace. Budou hledat jen obtížné práci ."

/ Glosa - Dle těchto úvah vzdělaných lidí, řídících se pomatenými "vzděláními USA", by měl mít každý člověk alespoň maturitu nebo vysokoškolské vzdělání. Už ten samotný papír, glejt, patent na rozum, vzdělání dokončené třeba i s "odřenýma ušima", nebo koupený /jako v USA/ jakoby zaručuje jejich majitelům vyšší příjmy bez ohledu na užitečnost jejich práce.

Po režimním a tedy i třídním převratu, se u nás v ČR rozmohly prapodivné kariérní manýry. Objevily se u nás obory a kvalifikace, které tu nikdy nebyly, neboť jich vůbec nebylo potřeba. Vypadá to, že na jednoho potřebné a užitečné manuálního pracujícího zaměstnance, připadá nemálo těch rádo by vzdělaných - manažerů, umělců, zpěváků , poradců, politiků, politologů, sociologů, vizáristů, neziskovkářů, kteří natahují ruce pro granty a dotace z politické vůle těch nízkopříjmových, nevzdělaných občanů. Je zvláštní, že v té zlé koronavirové krizi nepřišli o práci právě ti nevzdělanci, zemědělci, pekaři , závozníci, prodávavky potravin a ani popeláři. O práci přišli naopak naši rádo by vzdělanci umělci, vizáristé, manekýny a jiné profese.

Lidstvu prý hrozí hladomory a to nejenom vinou pandemie COVIDU-19, ale i tím zhoubným koronavirusem, tím chťicem, neustálého, hospodářského růstu. Tento neustálý, Zemi a nevzdělance dojíci, hospodářský a finanční růst k životu potřebují hlavně ti bohatí, věčně peněz lační vzdělanci, lepšolidi. Lidstvo je samo sobě hrobíkem. Sametovi inteligenti, nám nevzdělančům, po svém převratu dávají svoji současnou nemravnou platovou politikou i verbálními urážkami najevo, že námi hluboce pohrdají a že nás k životu vůbec nepotřebují. Oni celý národ nakrmí sami, zítřka jako dnes, místo chlebem a jinými potravinami svým „intelektem“, pokleslým uměním, zpívkami, svojí pato/ne/logickou nenávistí k mírovému Rusku a Číně. Pravidloslavový režim V. Havla už celý národ, včetně dětí, nenávidět Rusko a Čínu, ved ekonomické, ne však válečné hrozby pro USA a Evropu. Učí nás milovat války. "Zlí" komunisté hlásali celosvětový mír. Socialistickým hitem byla píseň zpívaná Petrou Janů " S láskou má svět naději",..... Naše současná lidsky i vzdělanostně zdegenerovaná sametová inteligence káže svoje evangelium mezinárodní i třídní nenávisti v přesvědčení, že pouze s jejich nenávistí a válkami - má svět naději . Na co má potom ten svět naději? Na občanské války a třídní revoluce , na další celosvětovou válku ?

PS . Omluva, že se stále opakuji. Činím tak proto, že ta naše Havlova sametová inteligence tak těžko chápe, třeba i věci zcela primitivně logické. Už 30 let jsou ti naši tzv . vzdělanci tak moc momentálně mentálně ve svém myšlení zaostalí, v té naší malé, krásné, české, banánové, zemičce střediskové " , že to už pěkně není. Čím více myslí, tím méně vědí. Možná by je opravdu více naučila myslet, vážit si venkova i manuálně pracujících nevzdělančů, ta jimí tolik opovrhovaná práce na čerstvém vzduchu , na poli . /

Eva Dolejšová

Za jeho vlády, v rozmezí let 1260 - 1278 vznikly desky zemské, předchůdce pozemkových knih, což je rejstřík a doklad o vlastnictví půdy a jiných nemovitostí. Zemské desky jsou vedeny výhradně pro zpuzná (přibližně šlechtická) vlastnictví (alod). Zápísem majetku do zemských desk se majetek stával dědičným majetkem rodu. Pokud byl ve městech, byl osvobozen od daní. V deskách zemských byla však také zapisována veškerá ustanovení zemských směnů – tedy vlastně tehdejších zákonů, a další obecně závazné dokumenty v nichž byly vedeny zápisy o jednání Českého zemského soudu. Součástí byly i desky trhové, které obsahovaly zápisy o majetných záležitostech a desky púhonné (púhon-obeslaní k soudu) o trestních věcech šlechty. Rudolf I. v předušse blížíci se smrti odesťoval do Špýru, kde také 15.7.1291 zemřel. Je pohřben v kryptě Špýrského dómu. Po smrti Rudolfa I. Habsburského bylo nutné rozhodnout o dalším vládcí v České zemi, skončily tahačice s Otou Braniborským a do Čech se slavnostně vrátil Václav II. (1271-1305). Teprve dvanáctiletý Václav se konečně ujal vlády, hlavní roli však hrál nový partner Václavovy matky Kunhuty - Závís z Falkenštejna, známý vůdce tábora Vitkovců. Snažil se prosadit vládce z řad Vitkovců. To vzbudilo opět velký odpor. Závís byl vlastně vládcem až do roku 1289. I po smrti Kunhuty, která zemřela v roce 1285, se Závísovi ještě vedlo. Když ale do hry vstoupila již oficiální manželka Václavova Guta Habsburská , Závís si vyhlédl novou manželku Alžbětu, sestru uherského krále Ladislava a v roce 1288 se s ní v Budíně oženil. Za tu dobu, co byl pryč, spojila se Guta s biskupem Tobiášem a dalšími nepřáteli Závíše. Václavovi namluvilí, že ho chce Závís zavraždit a získat trůn pro sebe. Jakmile se Falkenštejn vrátil, dal ho král ze strachu zatknout a pro velezradu uvěznit ve věži na Pražském hradě. Byl odsouzen ke ztrátě hrdla i majetku. To se nelíbilo pánům z Růže a mocně povstali. Závís posloužil k zlomení vitkovského odboje, královské vojsko tehdy vodilo Závíse od hradu k hradu. Podmínka zněla : „Bud kapitulace, nebo smrt Závísova“. Vzdali se všichni, až na Hlubokou. Závísovi bratři se odmítli vzdát a tak byl před jejich zraky 24.srpna 1290 st'at.

Po jeho popravě Václav zahájil expanzi do Polska, kde se mu podařilo podmanit Malopolsko a také získat moc nad většinou Horního Slezska. Teprve po této události se stal Václav II. opravdu králem. Slavnostní korunovace Václava II. a Guty Habsburské se konala 2.6.1297. Lesk obřadu ale ustal, když musel od obřadu svatebního odejít k obřadu smutečnímu. Královna Guta 18.6.1297 zemřela. Po smrti svého tchána Rudolfa Habsburského nepodpořil kandidaturu svého švagra Albrechta na římský trůn, ale prosadil volbu hraběte Adolfa Nasavského. Adolf však nesplnil své předvolební sliby a Václav se podílel na jeho pádu a nové volbě Albrechta Habsburského. V následujících letech pokračoval Václav v politice územní expanze, když v roce 1300 získal polskou korunu a o rok později pro svého syna Václava III. i korunu uherskou. Růst přemyslovské moci vedl k zformování protičeské koalice, v níž kromě římského krále Albrechta stanul i pretendent uherského trůnu Karel Robert z Anjou a soupeř přemyslovské moci v Polsku - Vladislav I. Lokýtek. Na podzim 1304 vtrhla nepřátelská vojska do Čech a oblehla Kutnou Horu. Albrechtovi se nepodařilo Václava strhnout k rozhodující bitvě a po neúspěšném dobývání se dalo jeho vojsko s blížící se zimou na ústup. Toto vítězství nedokázal Václav využítovat, protože zhoršující se tuberkulóza, která mu již po nějakou dobu činila značné zdravotní potíže, způsobila jeho předčasnou smrt. Během své vlády se Václav spolehl spíše na umění diplomatické než válečné, využíval rozsáhlého nerostného bohatství, zejména stříbra, jež se v té době v Čechách nacházelo. Zavedením pražského groše se mu podařilo stimulovat hospodářský vývoj a zahraniční obchod, vytvořením nového horního zákoníku *ius regale montanorum* se definovala role státu ve vztahu k hornické činnosti. Václav byl literárně činný a byl i velkým mecenášem minesengrů. Horký

